

vi gjorde den 8de November, betød lovlig Føde for dette Ministerium i 1½ Aar. Saaledes var det ærede Medlems Ord; men naar han nu vidste dette i Forveien, hvorfor traadte han da ikke op og stemte imod? Det ærede Medlem vidste Alt, hvad der forelaa i Forveien; men saa forekommer det mig ikke, at han skulde komme og være Selt nu paa det Sidste, da det ikke har synderligt at betyde. — Forøvrigt er der en anden Ting, som jeg vil bemærke, og det er, at jeg ikke kan forstaa det ærede Medlems Tale om Tillid, det ministerielle Parti og desl. Det ærede Medlem maa jo erindre, at baade han og jeg vare med til at negte en Finantslov over for et Ministerium i 1873, og at dette samme Ministerium sagde, at baade han og jeg eller rettere sagt Folkethinget misforstod Grundloven; men ikke desto mindre var det ærede Medlem jo meget ivrigt for at faae en Finantslov færdig til det samme Ministerium i god Tid. Jeg vil nu spørge, havde det ærede Medlem da virkelig Tillid til dette Ministerium? Havde han det ikke, saa maa han lade være med sin Tale om, at der i vor Stemmeginning skal ligge nogen særlig Tillid til dette Ministerium. Disse Ord om ministerielt Parti og Sligt tilbageviser jeg, og jeg tror med Rette, thi saa maa det ærede Medlem selv have været ministeriel i mange Aar (Afbrydelse). Han har maaske været det, det er i alt Fald en Dplysning, som vi først have faaet nu.

Ordføreren (Bjensen): Ja, det kan ikke være mit Onske at provocere til en vidtløftig Forhandling, men efter den Udtalelse fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) angaaende den Tillidsbevisning, man viser Ministeriet; kan jeg ikke undlade dog at fremkomme med en enkelt Betragtning. Mindretallets Hensigt samler sig i det, at det ærede Medlem tilraader Thinget at stemme mod Tillægsbevillingsforslaget, og dette byggede han derpaa, at Tillægsbevillingen ikke er nødvendig. Jeg vil da rette det Spørgsmaal: Hvad vilde Følgen være af, at man forkastede Tillægsbevillingsforslaget? Følgen deraf vilde være, at man udleverede disse Tillægsbevillinger til Ministeriets Forgødtbefindende, man lod Ministeriet i denne Henseende have frie Hænder til at gjøre, hvad det vilde. Det er den egenlige, virkelige Betydning deraf. Hvis det maa være mig tilladt at anvende et Billede, saa vil jeg sige, at Rigsdagsmændene opfatter jeg som en Hær, der er udrustet med lovlige Sværv og lovlige Vaaben til at værne om Folkets konstitutionelle Rettigheder. En enkelt Del af Territoriet kan befattes af Fjenden, men derfor er det ikke erobret, det er ikke dermed tabt, det kan vindes tilbage. Det er denne Hærs Opgave efter min Opfattelse dels at forhindre saa vel Besættelsen som Erobringen, dels at vinde det Tabte tilbage. Men jeg vil spørge: Hvad vilde man sige til en Hær, der havde faaet den Opfattelse, at Kampen

ikke førtes efter Folkerettens Grundsætninger, naar den vilde nedlægge en Protest og sige: Det gjælder ikke, og saa nedlægge Vaabnene, vende hjem og sige til Befolkningen: Nu er det Eders Sag at forsvare Eders Sag med de Vaaben, I have, Meiser og Søjte, vi nedlægge vore. Det er et Billede, men jeg forstaaer ikke rettere, end at det finder fuld Anvendelse paa dette Forhold. Vi staa her udrustede med lovligt Verge, med lovlige Vaaben for at værne den Sag, vi ere satte til at forsvare, og jeg kan ikke sjonne rettere, end at vi ville tabe, afstaa Skridt for Skridt af vort Territorium, dersom vi overlade Mere til Ministeriets frie Forgødtbefindende, end vi i ethvert givet Dieblif ere strengt nødt til. En saadan Indrømmelse over for Ministeriet vilde jeg anse det for at være, om vi i dette Dieblif forkastede Tillægsbevillingsloven. Jeg overlader ikke denne Sag til Ministeriets frie Forgødtbefindende, jeg anser det for at være Rigsdagsmændenes Pligt at sige: Her have vi et Ord med at tale.

Riser: Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) henviste os til at læse, hvad han har sagt den 7de November eller maaske den 8de November før Afstemningen over den midlertidige Finantslov. Jeg vil forstærke det ved at opfordre ærede Medlemmer til at læse det; thi jeg er overbevist om, at de ville være ube af Stand til at finde Konsekvens i den Optræden, som det ærede Medlem nu lægger for Dagen, sammenlignet med den, han lagde for Dagen den 8de November. Husker jeg ikke meget feil, sagde det ærede Medlem — om det ikke var Ordene, saa var det dog Meningen — at han ikke vilde lægge Noget Hindring i Veien, som stod lige over for Afstemningen den 8de November, han vilde afvente og se, hvad der kom ud af Ringene. Har det ærede Medlem gjort det? (Berg: Ja!) Det ærede Medlem siger Ja; jeg henstiller det til de Herrer, som have samarbeidet med ham i denne Sal. eller været sammen med ham i denne Sal. — jeg tør ikke sige samarbeidet med ham for ikke at komme i Konflikt med det ærede Medlem, hvad jeg saa nødig vil — om den Maade, hvorpaa han har stillet sig, er det venlige Sindelag, som han stadig holder os for Die, at vi lægge for Dagen for Regjeringen. Naå, det var vel ikke nogen saa utilgivelig Synd, om saa var, men jeg for min Part vil nu have Lov til at lægge en hvilken som helst Betydning i dette saakaldte venlige Sindelag, som jeg vil, og jeg anerkjender ikke det ærede Medlems Fortolkning, selv om han optræder nok saa mange Gange. Om min Optræden skal fortolkes saaledes, at jeg er særlig venlig findet lige over for Regjeringen eller ei, det forbeholder jeg mig selv. Jeg opfordrer altsaa de Herrer til at læse, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har sagt den Gang, og prøve paa,